

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupíčkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **FM SERVIS TRUTNOV, s. r. o.**, se sídlem Strmá 523, Trutnov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 3. 2019, č. j. 31 Af 36/2017 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 6. 2017, č. j. 26594/17/5200-11434-707700, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí (dodatečnému platebnímu výměru) Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj, kterými byla žalobci doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 ve výši 748 220 Kč a uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 149 644 Kč. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost, v níž uvedl, že je zastoupen zaměstnancem s právním vzděláním JUDr. J. K. Vzhledem k tomu, že stěžovatel s podáním kasační stížnosti nedoložil doklad o vysokoškolském vzdělání JUDr. J. K., ani nedoložil, že se jedná o jeho zaměstnance či člena, potažmo nedoložil plnou moc udělenou advokátovi, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 6. 2019, č. j. 7 Afs 174/2019 - 12, k doložení předmětných skutečností. V reakci na uvedené usnesení stěžovatel předložil toliko doklad o vykonání státní rigorózní zkoušky JUDr. J. K.. Skutečnost, že by JUDr. K. byl jeho zaměstnancem, který je pověřen za stěžovatele jednat v řízení o kasační stížnosti, žádným způsobem doložena nebyla. Nejvyšší správní soud proto nejdříve přepisem ze dne

12. 7. 2019, č. j. 7 Afs 174/2019 - 30, a následně usnesením ze dne 1. 8. 2019, č. j. 7 Afs 174/2019 - 31, stěžovatele vyzval k doložení pracovní smlouvy a pověření k zastupování před kasačním soudem pro JUDr. J. K., případně k předložení plné moci udělené advokátovi. V reakci na posledně uvedené usnesení stěžovatel předložil pracovní smlouvu malého rozsahu ze dne 1. 3. 2019.

[3] Z úřední činnosti (viz řízení vedeném pod sp. zn. 8 Afs 151/2019) zdejší soud následně zjistil, že JUDr. J. K. v roce 1989 absolvoval studijní program právo na Vysoké škole Sboru národní bezpečnosti, Fakultě Státní bezpečnosti. Podle ustálené judikatury (srov. nálezy pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 7/95 ze dne 13. 9. 1995, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2018, č. j. 8 As 119/2018 - 12, ze dne 21. 3. 2019, č. j. 10 As 44/2019 - 39, nebo ze dne 11. 12. 2019, č. j. 10 As 335/2019 - 40) nelze absolvování Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti považovat za právnické vzdělání podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Zdejší soud proto dospěl k závěru, že stěžovatelem předložené doklady nejsou samy o sobě dostatečným dokladem o tom, že údajný zaměstnanec stěžovatele JUDr. J. K. disponuje vysokoškolským právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. S ohledem na tento závěr zdejší soud stěžovatele usnesením ze dne 3. 2. 2020, č. j. 7 Afs 174/2019 - 44, vyzval k doložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. pro řízení o předmětné kasační stížnosti, a to buďto předložením plné moci udělené advokátu nebo předložením dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání zaměstnance, který bude způsobilý dostat zákonným požadavkům.

[4] Stěžovatel na uvedenou výzvu reagoval toliko zasláním kopie pracovní smlouvy uzavřené mezi ním a JUDr. J. K., aniž by k tomu cokoliv uvedl, tedy především, vysvětlil, jakým způsobem předložená listina dokládá naplnění požadavků § 105 odst. 2 s. ř. s. ve smyslu výzvy Nejvyššího správního soudu. Nepožádal ani o prodloužení lhůty stanovené usnesením ze dne 3. 2. 2020, č. j. 7 Afs 174/2019 - 44.

[5] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s., v řízení o kasační stížnosti *[s]těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

[7] V nyní projednávané věci nejsou splněny podmínky řízení, neboť stěžovatel soudu ani k opakované výzvě nedoložil, že by byl zastoupen zaměstnancem, který má právnické vzdělání vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie, ani nepředložil plnou moc jím udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. V případě JUDr. J. K., zaměstnance stěžovatele, nelze na základě shora uvedených důvodů dospět k závěru, že by zákonné požadavky naplňoval. Ke stejnému závěru Nejvyšší správní soud ostatně dospěl ve věci téhož stěžovatele již v usnesení ze dne 26. 2. 2020, č. j. 8 Afs 151/2019 - 48, na které v podrobnostech odkazuje.

pokračování

[8] S ohledem na výše uvedené Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout. O takovém důsledku nevyhovění dané výzvě byl ostatně stěžovatel řádně poučen.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel na účet soudu složil částku 5 000 Kč, Nejvyšší správní soud současně rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále též „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[11] Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. března 2020

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu